

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. III. Circa Obedientiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

se subiciat superiori suo. *Agnosce ordinem, quare patrem. Tu DEO, tibi caro. Quid justius? quid pulchrius? tu majori, tibi minor. Servi tu ei, qui te fecit, ut tibi seruiat, quod propter te factum est.* Quod ipsam etiam confirmans pius Alceta l. 3. c. 13. *disce, ait, celeriter superiori tuo te submittere, si carnem propriam optas subjugare; citius namque exterior vincitur inimicus, si interior homo non fuerit devastatus.*

§. III.

Tentatio III. Circa Obedientiam.

XV **C**olumbanus Religiosus asperum valde & immitem superiorem nactus, continuas ab eo increpationes patitur, sed & graves non raro pœnitentias persolvere cogitur, & quod maximè queritur, durissima imperia absque omni paterni animi sensu importata perficere jubetur, unde suavissimum alioqui obedientiæ jussu propè importabile sibi effectum esse faceret. Queritur, quomodo huic tam gravi tentationi sit occurrendum.

Responsio.

XVI. Inprimis illi exemplum Christi ante oculos ponat, qui non tantùm sanctissimis suis Parentibus, sed etiam impiissimis Præsidibus summam obedientiam præstitit, etiamsi difficilima, atque ad ipsam usque ignominiosissimam ac crudelissimam mortem ordinata imperia injungerentur. Unde S. Petrus Ep. 1. c. 2. tam sollicitè monet, ut Dominis & superioribus non tantùm bonis, sed etiam dyscolis obediatur, quia videlicet unus æquè, ac alter personam DEI repræsentat, atque aded, quidquid illis præstatur, DEUS sibi

Q

exhi-

exhibitum æstimat, uti rectè Nicolaus I. Papa in Ep. ad Mich. Imp. notavit dicens; *Praelati cum magna verentia tractandi sunt, nec eorum sunt mores aut tolli taxanda, quia cum DEI locum teneant, ejusque Personam referant, ipse sibi injuriam irrogatam deputat, quàm in Praelatos factam considerat.* *Dijs non detraheris inquit, & Principi populi tui non maledices.* *DEI vocat Praelatos ac Principes populi, ut in illis DEI consideremus, & injuriam illorum, Dei esse injuriam sciamus.*

XVII. Secundò illi referatur, quid DEVS olim Gertrudi pro defectu cujusdam personæ, quæ Congregationi præerat, oranti dixerit his verbis; *Ego carum abundantia pietatis, dulcedinis, & dilectionis meæ de vinæ, quâ Congregationem hanc elegi, permitto habere aliquos defectus etiam illis, qui præsunt, inde meritum Congregationis augeatur; nam major virtus est, subjici ei, cujus defectus cognoscitur quàm alteri, cujus opera per omnia probata videntur.* *Ego sino superiores habere aliquos defectus, & veritate curarum quandoque maculati, ut magis militentur.* *Subditarum profectus crescit tam ex defectibus, quàm profectibus earum, quæ præsunt; similiter meritum illarum, quæ bene præsunt, crescit tam ex defectibus, quàm profectibus subditarum.* *Agnoscat ergo Columbanus providentiam DEI benignissimam, & tam præclaram virtutum & meritorum augendorum occasionem elabi non sinat.*

XVIII. Tertiò illi doctrina Richardi de S. Victoris sequentibus verbis tradita suggeratur: *Dei sunt, quæ solent obedientia perfectionem præpedire, & est, ne cogamur vel amata deserere, vel aspera tolerare.*

Sed si semel animus vel amore abstinentia, vel patientia perfectè incaluerit, protinus Ruben, id est, timor DEI ad omnem obedientiam absque ulla contradictione se subdit. Qui enim tam adversa perpeti, quam prosperis non delectari apud semetipsum statuit, que difficultas ejus obedientiam minuere poterit? Si enim dura & aspera quæque pro DEI amore etiam per memetipsum appeto, cur non magis hac ex adjuncta obedientia ad majoris meriti gloriam tolero?

XIX. Quartò suadeatur, ut sæpe Famulorum, Ancillarumque integros Greges menti obijciat, & quantum hi, qualiâque à suis Dominis vilissimæ mercedis, & tenuis victûs gratiâ perpetiantur, consideret, ut vel sic erubescat, quòd propter DEUM & æternæ felicitatis spem ipse pauciora longè, & leviora sustinere, & horum timore superioribus suis, qui Sacerdotes plerumque sunt, & viri magnis à DEO donis & honoribus exornati, obedire nolit.

XX. Quintò in memoriam illi revocetur, quòd Religionem utique eâ intentione intraverit, ut dicere cum S. Paulo posset: *Mihi autem absit gloriari nisi in cruce Domini mei JESU Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.* Gal. 6. quidni ergo ut cadaver se tractare pro libitu sinit? cur non insensibilem se ad omnes injurias & aspera quæque ostendit? cur non applicat sibi doctrinam Abbatis Binusij apud Cassianum l. 4. inst. coll. 35. dicentis: *crux nostra timor Domini est; sicut ergo crucifixus jam non pro animi sui motu, membra sua quoque movendi vel convertendi habet potestatem; ita & nos voluntates nostras ac desideria non secundum id, quòd nobis suave est, ac delectat ad presens, sed secundum le-*

Q 2

gem

gem Domini, quâ nos illa constrinxerit, applicare debemus.

XXI. Sextò suadeatur, ut exempla eorum, qui durissimos Superiores cum magna patientia sustinuerunt, ob oculos ponat. Sic de Libertino Monacho legitur, quòd ab Abbate suo percussus suppedaneum scabello, & quoad totam faciem tumidus & lividus effectus illis, qui, quomodo hæc vulnera & tumores ei obtigissent, quærebant, nihil contra superiores dixerit, sed se in scabellum incidisse responderit, ut in spec. Ex. dist. 1. ex. 5. refertur. Sic etiam Innocentius senis cujusdam morosi & iracundi in Asia Diapulus per novem annos non modò injurias & ignominias, sed etiam verbera & plagas quotidie ab eis sustinuit, ita ut semper ferè aut oculum, aut collum, aut caput lividum aut vulneratum haberet, & carnes ei toto hoc tempore summam semper obedientiam constantissimè exhibuit, ut ibidem. d. 2. ex. 244. narratur; ut adeo meritò P. Petrus Faber è Societate Jesu adhortatus sit subditos, ut in superioribus non mala, sed sola bona considerarent, imò si viderent, eos longè à virtute abesse, eò acriùs emittentur ipsi, ut se divini amoris, timorisque respectu statu suo se perficerent diligentia, fidelitate, & obsequio, nam ita demum ubi gratos ipsi

DEO efficerent, dignos per obedientiam fore, quibus etiam boni Præsides concederentur.

